

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 59:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning af fortjeneste ved førstegangsafståelse af visse ejerlejligheder m.v. (Skærpelse af beskatningen).

Af Thoft (SF) m.fl.
(Fremsat 27/10 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det lovforslag om ændringer, som hr. Thoft og andre medlemmer af Socialistisk Folkepartis gruppe har fremsat, går ud på at skærpe beskatningen af fortjenesten ved førstegangsafståelse af visse ejerlejligheder. Man vil gøre det således, at fortjenesten beskattes ved alle førstegangssalg af frigjorte ejerlejligheder.

Som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget, har SF allerede før vedtagelsen af den gældende lov 2 gange fremsat lignende forslag, men de blev ikke vedtaget, og lad mig med det samme sige, at jeg heller ikke kan gå ind for forslaget denne gang.

Den gældende lov om beskatning af fortjeneste ved førstegangsafståelse af visse ejerlejligheder er jo et resultat af de forhandlinger, der blev ført i forbindelse med skattereforomaftalen, og jeg undrer mig derfor over, at SF nu fremsætter dette forslag om ændring af den rimelige og afbalancerede løsning, som reformpartierne har fundet på denne sag.

Før skattereformen blev fortjenesten ved afståelse af ejerlejligheder alene beskattet efter ejendomsavancebeskatningsloven. Dette medførte, at fortjenesten i mange tilfælde slet ikke blev beskattet, fordi ejendomsavancebeskatningsloven har en bestemmelse om, at fortjeneste ved salg efter mere end 7 års ejer-tid ikke skal beskattes. Dette har partierne bag skattereformen ikke fundet tilfredsstillende. Man har ønsket, at beskatning skal sætte ind, også selv om den skattepligtige har ejet ejendommen i en længere årrække.

På den anden side har det været en klar forudsætning for forligspartierne, at den skærpede beskatning skal begrænses til tilfælde, hvor salget af ejerlejligheder har et ikke helt ringe omfang. Dette sidste har ført til kravet om, at det først er salget af den 6. ejerlejlighed inden for en 5-års periode, der giver anledning til beskatning.

Regeringen kan på denne baggrund naturligvis ikke gå ind for det foreliggende lovforslag.

Stavad (S):

Da Socialdemokratiets ordfører i denne sag, hr. Lykketoft, desværre er forhindret i at være her i øjeblikket, skal jeg gøre nogle bemærkninger på Socialdemokratiets vegne.

Det er jo en sag, vi har haft oppe at vende i Folketinget nogle gange, og den fandt sin løsning, som skatteministeren allerede har tilkendegivet, i forbindelse med skattereforomaftalen, hvor vi har lovgivet på dette område. Det er den lovgivning, der blev vedtaget i foråret, som SF nu ønsker at stramme op og skærpe. Det har jeg på sin vis betydelig forståelse for.

Når Socialdemokratiet indgik denne aftale på ejerlejlighedsområdet i forbindelse med skattereformen, hænger det sammen med, at vi for det første havde konstateret, at selv om der var mange velvillige ord, ville det ikke have været muligt at komme igennem med noget, der var, skal vi sige mere effektivt i det øjeblikkelige Folketing. For det andet er det resterende problem efter Socialdemokratiets opfattelse ikke først og fremmest et ejerlejlighedsproblem. Vi må erkende, at vi på hele ejendomsavancebeskatningsområdet har nogle udestående problemer.

For at forebygge, at nogen kommer herop og siger: jamen den lovgivning, som er gæl-

[Stavad]

dende i øjeblikket, blev jo gennemført af den tidligere, socialdemokratiske regering, vil jeg gerne sige: ja, det gjorde den, men jeg tror, at vi fra Socialdemokratiets side har fået nogle erfaringer efterfølgende, som siger os, at vi er gået for langt.

Jeg har fornøjelsen af at sidde i ligningsrådet og opleve nogle sager dér, som jeg i hvert fald opfatter som meget ubehagelige, idet meget voldsomme formuer sendes ud uden skat overheadet. Det er det generelle problem, vi har tilbage, og det er det generelle problem, der bør tackles generelt. Det er en sag, som vi arbejder med, men vi skal ikke gøre endeligt op nu, om vi kan magte det med det apparat, vi har til rådighed i øjeblikket, eller vi bliver nødt til at vente med at finde en løsning på problemet til det tidspunkt, hvor vi har et større apparat til rådighed.

Det, der er problemet, er, at på det tidspunkt, da vi afskaffede spekulationsbeskatningen, havde der dannet sig en praksis vedrørende spekulation og næring, og det, at man havde både spekulationsbegrebet og næringsbegrebet kørende sideløbende, betød, at der var en lang række tilfælde, hvor man kunne postulere såvel næring som spekulation, men hvor spekuleringen var helt oplagt; næring var måske kun 80 eller 90 pct. Derfor postulerede man selvfølgelig fra skattemyndighedernes side spekulation, for beskatningssituationen var den samme. Det var indkomstbeskatning, uanset om man fik den ene eller den anden afgørelse, og derfor har vi efter Socialdemokratiets opfattelse fået flyttet næringsbegrebet over til at blive noget utrolig smalt, sådan at man i situationer, hvor man med god ret kunne påstå næring, ikke har næring efter gældende praksis. Det lovforslag, der blev vedtaget, da vi fjernede spekulationsbestemmelserne, havde nemlig en passus i bemærkningerne, der hed, at der ved – altså i og med, at vi ændrede spekulationsbegrebet – ændrede vi ikke på det stadfæstede næringsbegreb. Her mener jeg altså at vi har et generelt problem, som vi bliver nødt til at tage op og gøre noget ved, så det bliver en sag, som vi på et senere tidspunkt vender tilbage til her i Tinget.

Jeg skal, som jeg håber det er fremgået af mine bemærkninger, afvise det lovforslag, som SF har fremsat.

Aggaard (KF):

Som det allerede er nævnt, har Socialistisk Folkeparti 2 gange tidligere fremsat lignende forslag, og der er for mig ingen tvivl om, når jeg læser bemærkningerne til forslaget, at SF af politiske grunde ikke har meget tilovers for ejerlejligheder.

I Det Konservative Folkeparti er vi godt tilfredse med den gældende lov, som blev gennemført i forbindelse med skattereformen, og vi kan helt tilslutte os de bemærkninger, som skatteministeren netop har fremsat om beskatningsforholdene for ejerlejligheder før og efter skattereformen.

Med disse bemærkninger skal jeg på den konservative folketingsgruppes vegne afvise dette lovforslag.

Skrumsgaard Skau (V):

Venstre skal også afvise forslaget. Vi mener, at vi har løst det problem, som har været der. Vi har foretaget en stramning, som det allerede er blevet nævnt. Der er ikke så meget spekulation tilbage, så jeg og Venstre mener ikke, der er noget problem. Vi afviser lovforslaget.

Aase Olesen (RV):

Også Det Radikale Venstre skal afvise lovforslaget fra SF. Vi har tidligere, når SF har fremsat lovforslag på dette område, udtrykt – som man også har nævnt det i bemærkningerne til forslaget – velvilje over for problemernes løsning, og det er ikke SF ubekendt, at der har været ført adskillige forhandlinger på kryds og tværs i dette Folketing om, hvad vi kunne gøre ved tingene, og der har været foreslået forskellige modeller, som imidlertid alle har haft deres meget store problemer. Derfor har man, som det også fremgår af bemærkningerne, fundet frem til en løsning – som man så kan lide eller ej – mellem skatteforligspartierne, og den løsning agter vi naturligvis at stå ved. Derfor må vi afvise lovforslaget.

Kofod-Svendsen (KRF):

Heller ikke Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig SFs lovforslag. Vi er enige i og står bag den ordening, som er en følge af det indgåede skatteforlig.

Damgaard Nielsen (FP):

[Damgaard Nielsen]

Jeg kan sige, at Fremskridtspartiet ikke kan støtte dette lovforslag.

Albrechtsen (VS):

Vi kan forstå, at Venstre ikke mener, der her er peget på noget problem overhovedet, og deri ligger jo, at det ikke for Venstre er noget problem, at et ubeskattet milliardbeløb går ud i det private forbrug. Men det ved vi godt. For det har det heller ikke været, når det drejede sig om ubeskattede kursgevinster og lign. Det er ikke noget problem for Venstre, at der er nogle, som ved hjælp af spekulationsindkomster kan redde sig ubeskattede indtægter, som de kan bruge til at købe varer for, hvilket kan skade betalingsbalancen. Der er ikke noget nyt i det synspunkt fra Venstres side, men jeg synes, det er værd endnu en gang at understrege, at det er det, der er det gennemgående i Venstres politik på dette felt som på alle andre felter.

Vi er naturligvis enige med SF i dette forslag og vil stemme for det. Vi må jo gå ud fra, at Socialdemokratiet vil følge det grundsynspunkt, at sådanne arbejdsfri indkomster, som der her er tale om, naturligvis skal til beskatning. Det må vi uden videre gå ud fra. For én ting er, at man bliver beskattet hårdere af lønindkomst end af arbejdsfri indkomst efter skattereformsystemet, men at man slet ikke skal beskattes af arbejdsfri indkomst, må vi gå ud fra trods alt er at gå for vidt, og derfor vil vi i hvert fald, indtil det modsatte er bevist, tage som en given ting, at Socialdemokratiet naturligvis støtter et sådant forslag.

Og så en sidste bemærkning. Der er et stort problem med netop de 40.000 ejerlejligheder, som SF henviser til i forslaget, nemlig at mange af dem findes i temmelig dårligt vedligeholdte restejendomme, som de kaldes. Det er sådan, at de ejere, som har købt dem, i mange tilfælde i spekulationsøjemed, er brændt inde med dem. I det omfang de faktisk har opgivet at få disse restejendomme solgt, har de også mistet interessen for at vedligeholde dem, og derfor ser vi nogle af de grelleste eksempler på vanrøgt af ejendomme netop i forbindelse med restejendomme. Løsningen på det problem er, at man samtidig med dette forslag, der drejer sig om de lejligheder, som det lykkes for ejerne at få solgt, får lavet ordentlige regler om tilbagestykning af ejerlejligheder, således at de ejen-

domme, som er i den situation, jeg lige har været inde på, kan blive genoprettet som f.eks. andelsboligforeninger eller almennyttige boligafdelinger og derved blive anstændige boliger igen, så de lejere, som i dag bebor disse restejendomme, kan få anstændige vilkår at bo under. Det er faktisk nogle af de lejere, der har de allerringeste vilkår overhovedet i dag, og det siger jo ikke så lidt.

Derfor vil jeg opfordre i hvert fald Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet og SF til at være med til at se på, hvordan problemet med restejendommene og forfaldet i disse ejendomme kan blive løst i sammenhæng med dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Må jeg sige til hr. Albrechtsen, at det ville fremme ekspeditionen, hvis man lyttede efter, hvad der bliver sagt.

Jeg har på Socialdemokratiets vegne oplyst, at vi stemmer imod dette lovforslag. Jeg har forklaret så pædagogisk, som en ikke-pædagog nu engang er i stand til det, hvorfor. Det lykkedes Socialdemokratiet under skattereformforhandlingerne at få klaret, skal vi sige det specielle ejerlejlighedsproblem, men der er et generelt problem tilbage på ejendomsavancebeskatningsområdet, som vi mener bør tackles.

Hvis det var sådan, at Socialdemokratiet havde været tilhænger af de rene hænders politik, må vi da sige, at så havde der heller ikke på ejerlejlighedsområdet været nogen beskatning fortsat. Der havde heller ikke i dag kunnet konstateres noget flertal for et forslag som det, SF er kommet med. Vi har fået løst et specielt problem. Vi har et generelt problem tilbage vedrørende skattefri avancer på ejendomsområdet. Det generelle problem bør tackles generelt. Her er man ude på at løse et problem med pincet, som bør løses med mejetærsker. Vi oplever som regel det modsatte: at man er ude med mejetærsker dér, hvor der egentlig burde bruges pincet. Men her er det altså sådan, at man går ind og løser noget specifikt, som bør løses generelt. Det er vi parat til.

(Kort bemærkning).

Skrunsager Skau (V):

[Skrumsager Skau]

Jeg vil gerne sige til hr. Albrechtsen, at han er nået frem til en forkert konklusion. Vi går ikke ind for spekulationsgevinster på nogen måde. Vi er meget, meget stærkt imod en inflationsøkonomi, som jo medfører de største omfordelinger i vores samfund. Det, vi gerne vil i Venstre, er en yderligere spredning af ejendomsretten, således at hver familie får lov til at eje sin egen bolig.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jamen hr. Skrumsager Skau må kunne forstå, at man ikke på én gang kan være modstander af en inflationsøkonomi og så tillade, at disse gevinster, som der her er tale om, ubeskattet går ud i forbruget. Så hænger det, man siger, ganske enkelt ikke sammen, og så har det ingen troværdighed. Hvis man ikke vil være med til at hindre, at disse penge pumpes ud i forbruget, er det jo netop, at man via den udvikling, der bl.a. sker i ejendomspriserne, er med til at skabe inflationen, og det får mig så til at vende mig til det andet spørgsmål, nemlig om Socialdemokratiets standpunkt.

Jeg vil godt spørge: når man mener, at vi skal tage generelt fat, har jeg så forstået det rigtigt, når jeg må fastholde, at Socialdemokratiet ikke vil være med til, at disse gevinster henstår ubeskattede? Det har jeg forstået korrekt? Godt.

Så er det andet spørgsmål, for så skal vi jo videre: hvordan vil Socialdemokratiet så – for det bliver jo det afgørende – være med til at løse dette problem? F.eks. må jeg stille det spørgsmål: kan vi blive enige om at indføre en generel værdistigningsafgift f.eks., som kunne løse dette problem? For det er klart, at hvis vi kan komme frem til den generelle løsning overhovedet, når det drejer sig om at realisere sådanne gevinster ubeskattede, er det ikke nødvendigt at lave det specielt så på det ene område og så på det andet område; det er jeg da enig i. Men hvis vi ikke kan få den generelle løsning, er det trods alt bedre, at vi har en løsning på det ene område.

Thoft (SF):

SF har med dette lovforslag forsøgt at løse en række problemer. Jeg skal i mine første generelle bemærkninger gøre opmærksom på, hvad det er for et sæt problemer.

Det første problem er, at der i løbet af forholdsvis få år bliver sparket ca. 10 mia. kr. ud i forbrug, som der ikke er nogen produktionsmæssig dækning for. Det er min opfattelse, at en af de afgørende årsager – der er nok flere – til det meget store betalingsbalanceunderskud, Danmark har i forhold til udlandet, det overforbrug, man taler så meget om, og som jo er reelt nok – vi bruger mere, end vi sælger i udlandet – hænger grundlæggende sammen med de meget, meget voldsomme spekulationsværdier, som er frigjort på jord, på fast ejendom, men især på ejerlejlighedsområdet. Ved at inddrage en afgørende del af disse spekulationsgevinster ville vi være med til at løse regeringens betalingsbalanceproblemer, ikke dem alle sammen, men dog nogle af dem.

Når vi tillod os den frækhed at fremsætte forslaget endnu en gang, på trods af at vi godt kendte forligsaftalen fra i foråret, skyldes det, at de økonomiske problemer er accelereret stærkt, og at Socialdemokratiet under andenbehandlingen den 18. marts 1986 gjorde klart, at man ikke betragtede det forslag, som blev vedtaget, som den endelige løsning. Det forstår jeg sådan set godt, for man har ikke dermed forhindret spekulationsgevinster i ejerlejligheder, idet der er en stribe betingelser, der skal opfyldes.

Bl.a. skal der fem år forud for lejemålets ophør være sket fem andre ophør. Det vil sige, at man i løbet af fem år skal have solgt mindst seks lejligheder, før der bliver tale om beskatning, og når de fem år er gået, starter en ny 5-års periode. Så hvis man bare kan nøjes med at sælge én lejlighed om året, vil der aldrig blive tale om beskatning. Og har man problemer med beskatningen, fordi der tilfældigvis bliver syv lejemål fri på fem år, kan man bare leje ud til stråmænd, sådan at man får fordelt salget.

Det betyder i realiteten, at det vil være meget, meget få midler, der kommer hjem skattemæssigt i kraft af den lov, som blev vedtaget i foråret. Det er heller ikke nogen hemmelighed – det fremgik klart af de drøftelser, vi havde – at SFs forslag ville give noget, der lignede 300 mill. kr., måske endnu mere, årligt, mens det klart fremgik af bemærkningerne til det lovforslag, der blev vedtaget i foråret, at det kun ville give få millioner kroner, og der er jo forskel på få millioner kroner og 300 mill. kr.

[Thoft]

Det næste problem, vi kunne løse ved en kraftig avancebeskatning, er, at det er fristende for ejerne af en udlejet ejerlejlighed at terrorisere lejerne ud. Det ser vi masser af eksempler på. I et eksempel, som jeg selv har fået forevist, og som jeg ikke vil afvise også har haft betydning, da jeg besluttede mig til sammen med folketingsgruppen i SF at fremsætte det her forslag, havde en ældre mand haft en bunke murbrokker og tagsten liggende på sit stuegulv i ni måneder. Det lå der, indtil man indbragte sagen for boligretten; så blev det flyttet. Formålet var, at den gamle mand skulle terroriseres væk, og det er klart, at når huslejen udgør 1.100 kr. om måneden og man kan sælge den pågældende ejerlejlighed for 500.000 kr., så er gevinsten fristende, så er det fristende at terrorisere lejeren ud. Ved at sørge for en effektiv avancebeskatning ville vi også mindske det incitament.

Det er ganske mange penge, der ligger i det her forslag. Der er stadig væk ca. 40.000 ejerlejligheder, måske 50.000 – vi har ikke en helt præcis opgørelse over det, men i hvert fald 40.000 ejerlejligheder – der ikke er solgt, og gevinsten vil være mindst 200.000 kr. pr. lejlighed, når de frigøres, måske endda mere. Det er et forbløffende tal, når jeg fortæller, at der er 40.000, som endnu ikke er solgt, når man tager i betragtning, at da ejerlejlighedsloven blev vedtaget i 1966, var det god latin i Folketinget, at der nok ville blive udstykket måske 20.000, måske 30.000 ejerlejligheder i alt. Nu var det ikke 20.000 eller 30.000, der blev udstykket, men et sted mellem 130.000 og 150.000. Det viser lidt om, på hvilket grundlag Folketinget tog den meget lidt kloge beslutning at give adgang til udstykning af ejerlejligheder.

Jeg skal kort kommentere de enkelte ordføreres bemærkninger.

Der var en enkelt ordførers bemærkninger, der undrede mig lidt. Det var hr. Stavads. Hr. Stavad gjorde klart, at Socialdemokratiet mener, at det her problem har fundet sin endelige løsning i forbindelse med skattereforamtalen. Det er ikke i overensstemmelse med hr. Lykketofts ordførertale den 18. marts 1986 – Folketingstidende 1985-86, sp. 8298 – hvor han siger: »Vi betragter det ikke som en endelig løsning ...«. Men jeg kan forstå, at det i mellemtiden er blevet mere endeligt.

Jeg synes, hr. Stavads ordførertale var karakteriseret ved den holdning, jeg tit møder hos de Radikale i ordførertaler: når vi – og det gælder ikke bare SF, men også Socialdemokratiet og VS – fremsætter forslag, der rammer ind i det, der er kernen i det, de Radikale siger, så går de Radikale venstre om os og siger: det er ikke radikalt nok, det er ikke godt nok, det er ikke vidtgående nok – for at slippe for at stemme for det.

Det var for så vidt også den taktik, hr. Stavad brugte, hvor han gjorde opmærksom på, at det bør ses i en meget større sammenhæng, og at vi bør have en almindelig ejendomsavancebeskatning ind i billedet. Jeg er enig med hr. Stavad i forslaget, det skal vi nok støtte, det vil jeg love, men jeg synes, der var mange radikale islæt i hr. Stavads ordførertale, og det beklager jeg.

Over for hr. Skrumsager Skau må jeg anerkende, at Venstre mener, at sagen er klar, men det er ukorrekt, når hr. Skrumsager Skau siger, at der ikke er så meget spekulation tilbage i dette område. Når man kan udstykke én ejerlejlighed om året skattefrit og altså score en skattefri gevinst på et sted mellem 200.000 og 300.000 kr. om året, synes jeg, det er meget stærkt at sige, at der ingen spekulation er tilbage.

Jeg skal sige tak til hr. Albrechtsen fra VS for hans tilslutning til forslaget. Det problem med de såkaldte restejendomme, hr. Albrechtsen rejste, er SF enig i eksisterer, men det må vi se på ved en anden lejlighed, det er jo ikke omfattet af det her forslag.

Stavad (S):

Jeg er sikker på, at hr. Thoft ville være meget velegnet som vanillekransfabrikant. Hr. Thoft har det med at slå meget store huller i luften med sine store slag, og de huller kunne måske anvendes til vanillekrans. Det var bare en idé, vi skal jo have erhvervsfremme også her i Tinget.

Vi har også på dette område, hr. Thoft, grebet tingene praktisk an, nået den politiske løsning, som der var mulighed for at nå.

Hr. Thoft prøver det gamle fif med at sige, at nu siger den nuværende ordfører noget andet, end en tidligere ordfører har sagt. Det er ikke rigtigt. Jeg har sagt, at vi har løst det her problem endeligt. Jeg har sagt, at i forhold til det specifikke har vi løst det. Det, vi

[Stavad]

har behov for, er noget generelt, for det problem, der er tilbage på ejerlejlighedsområdet, hænger sammen med de generelle problemer, vi har på ejendomsavanceområdet.

Jeg forstod, at hr. Thoft er meget enig i de bemærkninger, jeg har gjort.

Vi arbejder med det problem, vi ser, om vi også teknisk kan magte at løse det i den nuværende situation, men vi må desværre nok også her erkende, at uanset hvilke geniale forslag Socialdemokratiet, SF eller andre måtte stille med, er der ikke flertal for dem i det nuværende Folketing. Hvis ikke vi havde fået den specifikke del ind i skattereformen – som ikke er det mest geniale i den skattereform, lad det være kendt – havde vi stået med et fuldstændig uløst problem.

Nu har vi løst det specifikke så langt, som det var muligt, og derefter har vi et generelt problem tilbage. Det generelle problem tager vi fat på, og lige så hurtigt der er flertal i Folketinget for at ændre det, foretager vi i fællesskab – går jeg ud fra – de nødvendige ændringer.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Det, der ærgrede mig lidt, var selvfølgelig, at vi var kommet temmelig langt i forhandlingerne mellem VS og SF og Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre forud for skattereformforhandlingerne. Vi var næsten nået til enighed om en lovgivning på dette område, måske ikke helt i overensstemmelse med den model, vi fremlægger i dag, men vi var blevet næsten enige. Så druknede sagen i skattereformforhandlingerne, og Socialdemokratiet lod sig – hvad skal jeg sige? – tryne, og vi fik det ikke igennem.

Hvis jeg forstod hr. Stavad ret, var det, hr. Stavad gav tilsagn om, at i forbindelse med en ejendomsavancebeskatning vil Socialdemokratiet også være villigt til at sikre beskatning af de store udstykningsgevinster, der ligger på ejerlejligheder. Er det forstået korrekt, synes jeg da, at vi i dagens debat er nået et lille skridt fremad, og det takker jeg for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 79:

Forslag til lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet (De Europæiske Fællesskabers Forsamling). (Om eftervederlag m.v.).

Af finansministeren (Palle Simonsen).
(Fremsat 12/11 86).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

J. K. Hansen (S):

Ifølge finansministeren er formålet med lovforslaget at sikre, at den hidtidige parallelitet mellem medlemmer af Folketinget og de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet opretholdes.

På et enkelt område er denne parallelitet ikke til stede i dag. Det er eftervederlaget, som er anderledes, vi kan vel sige dårligere, for danske medlemmer af Europa-Parlamentet end for medlemmer af Folketinget på grund af en ændring, der er sket i efteråret 1986.

Det bør vi skyndsomst få bragt i orden, så finansministeren skal her få mit partis ord på, at det er vi klar til at gøre, oven i købet med virkning fra 1. oktober 1986.

Knud Østergaard (KF):

Den konservative folketingsgruppe kan tiltræde lovforslaget.

Svend Heiselberg (V):

Venstre kan også tilslutte sig lovforslaget.

Lilli Gyldenkilde (SF):